

**СОХРАНЕНИЕ И РАЗВИТИЕ РОДНЫХ ЯЗЫКОВ
В УСЛОВИЯХ МНОГОНАЦИОНАЛЬНОГО ГОСУДАРСТВА:
ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ**

**КУПМИЛЛӘТЛЕ ДӘУЛӘТ ШАРТЛАРЫНДА
ТУГАН ТЕЛЛӘРНЕ САКЛАУ ҺӘМ ҮСТЕРҮ:
ПРОБЛЕМАЛАР ҺӘМ ПЕРСПЕКТИВАЛАР**

памяти, забыли о сыновьем долге, превратившись потребителей. Для А. Гилязова сцена гибели героини “одна из самых главных и самых важных сцен” повести: “Здесь итог жизни Бибинур, она кончается только на такой ноте”. Таков, на наш взгляд, семантический потенциал сновидения главной героини в повести А. Гилязова “В пятницу, вечером...”.

Литература

1. Аминева В.Р. Типы диалогических отношений национальными литературами (на материале произведений русских писателей второй половины XIX в. и татарских прозаиков первой трети XX в.). – Казань: Казан. гос. ун-т, 2010. – 476 с.
2. Архив писателя: «Жомга көн, кич белән...» (вариант №3) (объем – 93 с.).
3. Гыйләжев А. Әсәрләр дүрт томда. -- 3 т. Повестьлар, роман. – Казан: Тат. китап. нәшр., 1994. – 567 б.
4. Гилязов А. При свете зарниц. Повести. / Переводы с татарского. – М. Сов. Россия, 1990. – 496 с.
5. Ибрагимов М. Мифопоэтический анализ текста (на примере повести А. Гилязова “Жомга көн, кич белән”). Ибрагимов М. Миф в татарской литературе XX века: проблемы поэтики. – Казань: Gumanitaria, 2003. – С.14-31.
6. Топоров В.Н. Странный Тургенев: (Четыре главы) / В.Н. Топоров – М.: Рос. гос. гуманитар. ун-т, 1998. – 192 с.

ТАТАРСТАННЫҢ ИСЛАМ ДИНЕ ТЕРМИНАРЫНА НИСБӘТЛЕ ТОПОНИМАРЫ³⁰

Г.К. һадиева

Казан федераль университеты, Казан

Халыкның тарихын, яшәү шартларын белмичә, телне тулысынча аңлап булмый. Татар телендә дөньяның милли картинасы мәжүсилек һәм меңбеллык ислам дине традицияләренә синтезлануы белән үзенчәлекле. Башка диннәрдән аермалы буларак, ислам дине кешенең яшәү рәвешенә, дөньяны кабул итүенә йогынты ясый. Бу йогынты телдә дә чагылыш таба һәм без аны топонимик системада да күрәбез.

Мәжүсилектән ислам диненә күчү Идел буе Болгар дәүләтенә халыкара абруен, дәрәжәсен күтәргән, төрле мәжүси йолалар тотучы болгар кабиләләрен бер югары дәүләт хакимияте тирәсенә туплаган, дәүләтнең һәм халыкның рухи тормышының хокукый-әхлакый кануннарының, мәдәни үсеше, культура идеологиясенә нигез ташын тәшкит иткән. Ислам дине кеше исемнәре һәм географик атамалар хезинәсенә баю-тулылануына зур роль уйный, татар антропонимиясенә һәм топонимиясенә тарихи күчмәләгән, элекке үсү-камилләшүен, ономастик мирасын тәэмин итә [8, 327].

Гарәп-фарсы алынмалары телебездә зур урын алып торалар. Бу алынмалар, Болгарда ислам дине кабул ителгәннән соң, сәүдә, дин, сәясәт, мәдәният, әдәбият-сәнгать бәйләнешләре аша килеп кергәннәр. Дини терминнарга нисбәтле географик атамаларның күпчелеге борынгы заманнарда ук барлыкка килгәннәр.

Топонимиядә иң еш кулланыла торган дини терминнарның берсе – *мулла* рухани титулы. Элек-электән татар авылларында мулла ислам диненә йолаларын үтәүче генә түгел, ә авылда оештырып, бергә туплап торучы үзенең күрә бер “житәкче” булып саналган. Аның киңәшләрен һәрвакыт колак салганнар. Мулланың үз чәчүлек жирләре һәм болыннары булган. Тора-бара бу жирләр мулла жирләре булудан туктаса да, атама сакланып калган һәм безнең көннәргә килеп житкән. Мулла – Урта Азия (үзбәк, тажик) телләрендәге “мулла” сүзеннән, гарәп телендә “мәүли”. ягъни “күп укыган, күкрәге гыйлем белән тулы” сүзеннән килә дип санала. [1, 147]. Мулла сүзе күп микротопонимнар ясалышында катнаша. Мәсәлән, *Мулла чалуы* (Буа р-ны, Каенлык авылы) – авыл зурая башлагач мулла кирәк булган. Хезмәте өчен тәрбияләргә риза булып, авыл халыкы муллага егерме сутый чалу биргән. Чалу бу очракта, эшкәртү өчен бирелгән жир мәгънәсенә. Сарман районындагы *Мулла чалуы* дигән микротопоним – көннең эссе вакытында су буенда туктап ял итә торган урынны да белдерә; *Мулла зираты басуы* – авыл кырындагы зиратка мулла күмелгән. Хәзер шул урында басу, шуңа *Мулла зираты басуы* (Азнакай р-ны Кәкрә Елга авылы) дип йөртелә. *Мулла үзәне* – авылның көнбатышындагы һәм көнчыгышындагы ике уйсу үзәнлек. Электән бу ике үзән сөрелмичә, анда печән үстерелгән. Бу үзәнлек авыл мулласының булуы. Шуның өчен *Мулла үзәне* (Кукмара р-ны Ядегәр авылы) дип атала; *Мулла куаклыгы* (Балтач р-ны Арбор авылы) – бу урында үскән куакларны авыл мулласы утырткан. *Мулла чабындысы* – ачык жирдә урнашкан печән үсә торган болын (Ютазы р-ны Бәйрәкә авылы); *Мулла чиймәсе* (Әлкә р-ны Карамалы авылы, Балтач р-ны Көек авылы, Балык Бистәсе р-ны Яңа Арыш авылы); *Мулла печәнлеге* (Арча р-ны Күпербаш авылы); *Мулла елгасы* (Арча р-ны Иске Ашыт авылы, Саба р-ны Яңа Миңчән авылы, Балтач р-ны Көек авылы, Аксубай р-ны Үзи авылы); *Мулла сазы* (Саба р-ны Яңа Миңчән авылы, Кайбыч р-ны Урсак авылы); *Мулла болыны* (Сарман р-ны Иске Минзәлә авылы); *Мулла аланы* (Яшел Үзән р-ны Мамадыш-Әкил авылы); *Мулла ышасы* – урман эчендә

³⁰ Статья выполнена в рамках исследовательского проекта № 12-14-16032а/В/2012 (РГНФ)

Чү өч н псч чо алу өчен а хужалыктарга оүлөп и лгән алан (Апас р-ны Мазиково авылы); *Мулла тавы* (Яшел Үзән р-ны Олы Ачасыр авылы). Яшел Үзән районындагы *Мулла Иле* авышының исеме *Муллагол* дигән борынгы болгар кешесе исеме белән мөнәсәбәтле, *Муллагол* исеме элек сословие терминнары булган *мулла* һәм *гол/кол* сүзләреннән тора. Татар теленә гарәп теленнән кәргән *мулла* сүзе рухани сан төшенчәсен генә белдермәгән, “укымышлы, белемле кеше, гыйлем иясе” мәгънәсендә дә кулланылган һәм борынгы кеше исемнәре составында шактый еш урын алган. Мәсәлән, *Муллабай*, *Муллагали*, *Мулланур*, *Бикмулла* һ.б. Борынгы кеше исемнәре составында шулай ук еш очрый торган *кол/гол* сословие титулы шәхеснең чыгышы белгәннән кол булуын билгеләүдән тыш, аның “алла колы, алла бәндәсе” булуын да белдергән: *Рахманкол*, *Собханкол*, *Мәүләкол* һ.б. [7, 159].

Шәех – мөселман рухи иерархиясендә югары дәрәжә, ягъни дин башлыгы [1, 17]. Әлеге термин белән Арча районындагы *Хәсәнишәех* авылы барлыкка килгән. Аксакаллар сөйләвенә караганда, элекке заманнарда бу якка *Хәсәнишәех* исемле изге кеше килеп чыккан һәм шушында яшәп калган, авылга нигез салган. *Хәсән* – аның исеме, *шәех* – дәрәжәсе булган, ягъни *Хәсән хәзрәт* дигән мәгънә аңлаткан. *Хәсән* – “яхшы, игелекле, матур, күркәм” дигән мәгънәне аңлата. Авылга шуңа бәйле, *Хәсәнишәех* атамасы бирелгән.

Мәзин – мөселман рухи иерархиясенен шәехтән соң торучы дин башлыгы. Әлеге термин белән түбәндәге атамалар ясалган: *Мәзин күле* (Кама Тамагы р-ны Бәки авылы); *Мәзин елгасы* (Балтач р-ны Бөрбаш авылы, Арча р-ны Жөлби авылы).

Мәчет – мөселманнарның гыйбадәт кылу, гонаһларын ярлыкау урыны. Әлеге лексема белән түбәндәге атамалар барлыкка килгән: *Мәчет елгасы чиймәсе* (Чирмешән р-ны Иске Кади авылы); *Мәчет тавы* (Өтнә р-ны Дусым авылы); (Кама Тамагы р-ны Бәки авылы), *Мәчет урамы* (Кама Тамагы р-ны Барыш авылы); *Мәчет күле* (Яшел Үзән р-ны Мамадыш-Әкил авылы); *Мәчет күпере* (Балык Бистәсе р-ны Олы Елга авылы).

Корбан “жертва” – гарәп телендә курбан-ун “корбан” сүзеннән [1, 112]. Ут белән су Тәңре тарафыннан жиберелгән бүләк. Хәтта “Ут белән су Алла кулында” дигән татар мәкале бар. Ә борынгылар утка, суга табынганнар. Алар елга янына жылып корбан китергәннәр. Шушы йолага бәйле, Чүпрәле районында *Корбан елгасы* дигән атама барлыкка килгән [3, 56].

Дәрвиш “донъядан ваз кичкән диндар кеше, аскет”, фарсы чыгышлы термин. Әлеге лексема белән Әлки районы Әхмәт авылында *Дәрвиш чокыры* һәм Казан шәһәре янында *Дәрвишлар бистәсе* дигән атамалар ясалган.

Намаз “намаз, молитва” – фарсы теленнән намаз сүзеннән “баш иеп сәламләү”. Намаз гамәле ислам диненә ирани халыктардан кәргән [1, 49]. Әлеге термин белән Татарстанда Биектау районы Әйшә авылында *Намаз укый торган урын* дигән изге тау атамасы барлыкка килгән.

Гаеп – мөселманнарда ураза һәм корбан бәйрәмләрнең башкарыла торган махсус гыйбадәт – намаз исеме, гарәп теленнән кәргән. *Гаеп кизләве* – чиймә атамасы (Чүпрәле р-ны Иске Чынлы авылы).

Нәзер “адарыну”. Нәзер термины белән *Нәзер болыны* (Арча р-ны Түбән Оры авылы), *Нәзер күле* (Кайбыч р-ны Яңа Буа авылы), *Нәзер чокыры* (Лениногорск р-ны Сарабиккол авылы) атамалары барлыкка килгән.

Сәдака – татарларда дини йолаларны үтәү йөзеннән руханиларга бирелә торган хәер, гарәби чыгышлы сүз. *Сәдака урамы* (Чирмешән р-ны Елховой авылы).

Ураза “ураза, мусульманский пост”. Нугай, казах, каракалпак телләрендә *ораза*, борынгы татар, чыгыштай телләрендә *руза* “ураза көне” фарсы телендә “көн” сүзеннән [1, 220]. *Ураза елгасы* (Биектау р-ны Зур Көек авылы), *Ураза чиймәсе* (Өлмәт р-ны Минлебай авылы) дигән атамалар барлыкка килгән.

Әүлия “изге кеше, “алдан күрүче, күрәзәче, терелтүче”. Элек-электән кешеләр үзләре арасында чиста, саф күңелле, изге гамәлләр кылган кешене аерып куйганнар. Бу кешене изгеләштергәннәр, аңарга табынганнар. Шушы йолага бәйле рәвештә төрле микропонимнар барлыкка килгән. Мәсәлән, *Әүлия кабере* турында өлкән буын түбәндәгеләрне сөйли: авылның көньяк юнәлешендә биек булып торган урында ике кабер бар. Халык аны *Әүлия кабере* дип атый. Бу изгеләрнең исемнәрен Вәхшандияр һәм Искәндаяр дип әйтәләр. Шулар каберлекләр каршына йорт салынган. Бу йорт изге урын булып исәпләнә (Биектау р-ны Сая авылы); *Әүлия кабере* (Лаеш р-ны Яушык авылы, Мөслим р-ны Бүләк авылы, Биектау р-ны Әлдермеш авылы); *Әүлия чиймәсе* (Актаныш р-ны Байсар авылы, Өтнә р-ны Мөндеш авылы); *Әүлия зираты* (Кукмара р-ны).

Башкортстанның Бәләбәй районы Иске Турай авылында *Әүлия тавы* дигән тау бар. Башкортлар хөрмәткә лаек кешеләрне тауга күмгәннәр, бу кешеләрне изгеләштергәннәр [2, 98].

Изге сүзе “святой” борынгы төрки *эд + гү* “изге” сүзеннән, борынгы Орхон язмаларында *эд* “байлык, яхшылык” дигән мәгънәдә кулланылган. Бу сүз гарәп теленнән кергән *әүлия* сүзе белән синонимдаш.

Ислам дине үзенә хас изгеләр культын тудырган. Коръэндәге изгеләрдән тыш, ислам динен таратучылар, суфилар, башка диндәге халыклар белән сугышта һәлак булган шәһидләр изгеләштерелгән. Болгар патшасы гаиләсен төрле тылсымга ия булган дин таратып йөрүче бер изге кеше терелтә. Шуннан соң патша һәм аңа буйсынган халык ислам динен кабул итә. Хәзер күп кенә *изгеләр кабере, изгеләр чишмәсе* дигән урыннар халкыбыз тарафыннан ихтирам ителә. Бу урыннар, нигездә, болгар археологик истәлекләре белән бәйләнгәннәр [4, 55].

Биләр янындагы *Хужалар тавы* астындагы *Изгеләр чишмәсе* һәм тау өстендәге *Изгеләр күмелгән җир* элек-электән үзенә күрә хаж урынына әверелгән. Биләр чишмәсенә хәтта монда узган гасырда да ерак Урта Азиядән ишәккә атланып изге җирләргә баш ияргә килгәннәр дип сөйләләр. Мондый урыннар хәзер дә татар, рус, чуашлар тарафыннан хөрмәт ителәләр. Төрле милләт һәм дин вәкилләренә берүк урынны шулай тирән изгеләштерүләре борынгылыктан ук бу җирнең мөһүсүи гыйбадәтханә булуы хакында сөйли.

Татарлар, *изге* дип ислам диненә, Аллага бөтен гомерләрен, эш-шөгыльләрен багышлаган үтә диндар кешеләренә атыйлар. Балык Бистәсе районы Балыклы Чүкәй авылында ел саен июнь башында жомга көн – *Изгеләр бәйрәме* үткәрелә. Һәр кеше ашау ризыгы бирә. Бу әйберләр белән аш пешерәләр. Башта жомга намазы укылган, аннан ризык өлешенгән. Халык дога кылып өйләренә таралышкан. Хәзер бу бәйрәм яңгыр сорау йоласына тоташа. Изге термины белән түбәндәге атамалар барлыкка килгән. Мәсәлән, *Изге зират, Изге зират күпере* (Саба р-ны Байлар Сабасы авылы); Саба районы Кече Мирәтәк авылының *Изгеләр зираты* дип йөртелә торган каберлеге *Зөлката* исемен йөртә. *Зөлката* гарәптә *зел* “иясе бар” + *ката* “кальга” мәгънәсендә. [5 115]. *Зөлката* эчендәге каберлекләр өстендә борынгы язулы ташлар бар. Авыл аксакаллары борынгы заманнарда бу тирәләрдә каты сугышлар булган диләр; *Изгеләр чишмәсе* (Кукмара р-ны Яңсыбы авылы, Балык Бистәсе р-ны Балтач авылы, Аксубай р-ны Иске Кармәт авылы, Балтач р-ны Иске Салавыч авылы, Яшел Үзән р-ны Олы Жәке авылы); *Изге чишмә* (Арча р-ны Хәсәншәех авылы, Балык Бистәсе р-ны Яңа Арыш авылы); *Изгеләр чокыры* (Мөслим р-ны); *Изгеләр сүз* (Кама Тамагы р-ны Иске Барыш авылы); *Изгеләр зираты тавы* (Яшел Үзән р-ны Күгәй авылы); *Изгеләр коесы* (Питрәч р-ны Күн авылы); *Изгеләр урыны* – урын атамасы (Чирмешән р-ны Иске Үтәмеш авылы); *Изге кабер өсте* – кыр атамасы (Чувашстанның Комсомольск р-ны Урамай авылы).

Әжәл – “смертный час” – гарәп телендә *әжәл-ун* “срок, аралык, гомер срогы” сүзеннән. Чуваш диалектында *ичел*, мариларда *азал*, удмуртларда *эзель* [1, 26]. Бу микропоним, күбесенчә үлем-китем еш булган урыннарга карата әйтелә. Мондый урыннар кешеләренә шомландыра. Мәсәлән, *Әжәл елгасы* (Теләче р-ны Олы Мәтәскә авылы); *Әжәл күле* (Биектау р-ны Кече Рәс авылы); *Әжәл басуы* (Кукмара р-ны Ядегәр авылы).

Зират – гарәп теленнән “күрергә, күрешергә бару урыны”. Татар телендә *зират* төшенчәсен белдерү өчен *каберлек, мазар* терминнары кулланыла. Болгар-татар теленә *мазар* сүзе гарәп теленнән кергән. Ул “бару урыны” дигәнне аңлата [9, 155]. Татарстан топонимиясендә *мазар* терминына нигезләнеп Биектау районындагы *Мазар* дигән татар авылының исеме ясалган; *Мазар әрәмәсе* (Буа р-ны Боерган авылы); *Иске Чирмеш каберлеге* – басу исеме (Актаныш р-ны); *Иске каберлек* (Чүпрәле р-ны Яңа Кәкреле авылы); *Иске зират басуы* (Мөслим р-ны Яңа Сәет авылы); *Зират асты басуы* (Яшел Үзән р-ны Мулла Иле авылы); *Өч агачлы зират* – зират исеме (Арча р-ны Кызыльяр авылы); *Яхшылар зираты* (Кама Тамагы р-ны Карамалы авылы); *Зират тавы* (Балтач р-ны Каракүл авылы); *Зират асты болыны* (Балтач р-ны Каракүл авылы).

Идел-Кама болгарларында, чувашларда һәм керәшен татарларында кешенә үлүенә бер ел тулгач, аны искә алып, еллыгын үткәрү, каберенә багана утырту йоласы башкарылган. Бу көн “Багана бәйрәме” дип аталган. Шушы йоланы башкару Татарстанның Әлмәт районы Сарапаты авылы керәшеннәрендә күзәтелә. Багана ойконимик терминына мөнәсәбәтле рәвештә Татарстанның Чистай районында *Татар Баганасы* һәм *Багана* авылларының исемнәре барлыкка килгән.¹

Жомга көн изге көн култы белән бәйләнешле, Арча районындагы *Бәрәскә авылы* атамасы барлыкка килгән. Грек телендә *параски* “жомга көн” мәгънәсен белдерә. Бу көн мөселманнарның мәчеткә барып, гөнаһларын юуу, сәдака бирү көне. Авылга атама шушы йолага нисбәтле бирелгән [5, 154].

алган табигать-мохит белән турыдан туры бәйләнешкә керүе, аралашуы нәтижәсендә пәйда булган. Татар теленен жирле географик терминологиясен һәм топонимисен формалаштыруда гарәп-фарсы алынмаларының актив булуы ачыкланды. Шушы алынмаларга нигезләнеп ислам диненә нисбәтле географик атамалар барлыкка килгәннәр. Бүгенге көндә алар киң таралыш алган. Халык өчен иң мөһиме, алынмаларның борынгыдан килеп, безнең гореф-гадәтләребезне чагылдыруы.

Әдәбият

1. Әхмәтъянов Р.Г. Татар теленен кыскача тарихи-этимологик сүзлеге. – Казан: Тат. кит. нәшр., 2001. – 272 б.
2. Бухарова Г.Х. Башкирская ономастика в контексте духовной культуры: Словарь мифотопонимов. – Уфа: Гилем, 2006. – 116 с.
3. Давлетшин Г.Г. Очерки по истории духовной культуры предков татарского народа. – Казань: Тат. кн. из-до, 2004. – 429 с.
4. Дәүләтшин Г. Төрки-татар рухи мәдәнияте тарихы. – Казан: Тат. кит. нәшр., 1999. – 512 б.
5. Саттаров Г.Ф. Атамалар дөнъясына сәяхәт. – Казан: Тат. кит. нәшр., 1992.
6. Саттаров Г.Ф. Исемең матур, кемнәр куйган? – Казан: Тат. кит. нәшр., 1989. – 256 с.
7. Саттаров Г.Ф. Мәктәптә туган як ономастикасы. – Казан: Тат. кит. нәшр., 1984. – 208 б.
8. Саттаров Г.Ф. Татар топонимиясе. – Казан: Казан ун-ты нәшр-ты, 1998. – 438 с.
9. Татар теленен аңлатмалы сүзлеге: 2 томда. 2 том. – Казан: Тат.кит.нәшр., 1993.

ДИСКУРСИВНЫЙ АНАЛИЗ ПРОИЗВЕДЕНИЯ М.МАГДЕЕВА «ЛЕБЕДИНАЯ ПЕСНЯ»

Хадиева Э.Р.

Казан федераль университеты магистры

Дискурс – (фр. discours, от лат. discursus — рассуждение, довод) один из самых многозначительных терминов, используемых современной лингвистикой, семиотикой, философией. Под этим словом в первую очередь понимают организацию системы речи, через которую осуществляется предметный анализ объекта. В то же время дискурс – это непосредственно сама речь, обусловленная влияющими на нее внешними факторами.

Дискурс может являться объектом изучения для многих наук. Так на пример, через дискурс пациента психология анализирует его состояние. Но литературоведение же через дискурс героев литературных текстов анализирует само произведение, идею и основную мысль автора, позиции. Таким образом, дискурс может являться объектом разных наук, но цели и предметы изучения при этом будут различны.

В структурализме и нарратологии же дискурсу отводятся одни из ключевых мест. «Дискурс интерпретируется как семиотический процесс, реализующийся в различных видах дискурсивных практик. Когда говорят о дискурсе, то в первую очередь имеют в виду специфический способ или специфические правила организации речевой деятельности (письменной или устной) «...» В нарратологии проводят различие между дискурсивными уровнями, на которых действуют повествовательные инстанции письменно зафиксированные в тексте произведения: эксплицитный автор, эксплицитный читатель, персонажи-рассказчики и т. д., и абстрактно-коммуникативными уровнями, на которых взаимодействуют имплицитный автор, имплицитный читатель, нарратор в "безличном повествовании" (нарративная типология)»³¹

Дискурсивный анализ – это исследование построения дискурса, понимания дискурса адресатом (читателем), рассмотрение позиций и особенностей языкового общения в конкретном тексте.³²

В данной научной работе мы попытаемся рассмотреть рассказ Мухаммата Магдеева «Лебединая песня» в рамках дискурсивного анализа.

Начнем с первого элемента произведения – его названия. Часто оно является ключом к основному смыслу литературного текста. Бывает и так, что он несет в себе символ или ряд символов, созвучных с основной канвой текста. В данном же случае название «Лебединая песня» не является символом. Скорее всего он выступит в качестве ключа к основной части произведения. Об этом свидетельствует и следующий далее элемент рассказа – первая часть текста.

Структура «Лебединой песни» очень своеобразна своим строением. Текст произведения разделен на две отдельные тематические части. Первая часть не выступает ни в роле самостоятельного рассказа, ни в роле эпиграфа и даже не является прологом произведения. Он напрямую связан с названием и отделен расстоянием от канвы основного текста: «Лебеди,

³¹И. П. Ильин. Словарь постмодернизма. – М.: Интрада, 2001. – с.76-77

³²<http://studentbank.ru/view.php?id=32541&p=7>